

Lov bestemmer, at en Mand selv skulde afgjøre, hvor han vilde have sit politiske Domicil, naar han havde Bopæl paa flere Steder. — Dette er Alt, hvad jeg i denne Henseende vilde sige, men jeg maatte maaskee med det Samme tilføie en Bemærkning med Hensyn til, at jeg, som de Herrer ville erindre, ved anden Behandling udtalte, at jeg vilde bringe en anden Maade at affatte Valglisten paa under Forhandling i Udvalget. Sagen har ogsaa været under Forhandling der, men Udvalget er kommet til det Resultat, at det for Eftertiden kun vil være en liden Byrde for Amtsforvalterne at gjøre dette Arbejde, og jeg er naturligviis ikke saa Meget inde i Amtsforvalternes Con-toirforretninger, at jeg kunde troe at burde fastholde min Mening; derfor har jeg fra-faldet det.

Magius: Efterat de af den ærede Ord-fører stillede Endringsforslag, navnlig det sidste, som gaaer ud paa, at § 58 skal udgaae, og at der i dens Sted skal indsættes en ny Para-graph, ere fremkomne, skal jeg paa mine ærede Medforslagsstilleres og egne Begne tage det Endringsforslag, som vi have stillet til § 58, tilbage.

Formanden: Jeg antager, at samtlige Forslagsstillere ere tilstede; — saa vidt jeg kan see, er det Tilfældet. — Endringsforslaget, som af den 3die Landstingsmand for 6te Kreds og 7 andre Medlemmer er stillet til § 58, er taget tilbage; jeg skal spørge, om Nogen op-tager det. (Dphold). Da det ikke er Tilfæl-det, er det bortfaldet.

Sasle: Med Hensyn til de to Forslag, som jeg har stillet til §§ 62 og 73, og som an-gaae Bøders Inddrivelse, skal jeg bemærke, at haade § 62, som omtaler Bøder, der kunne paalægges dem, der have Valgret som Høist-besatte, og § 73, som omtaler Bøder, der kunne paalægges Valgmænd, der ere valgte af Communerne, ende med, at disse Bøder uden

Amtets Approbation kunne inddrives efter en Udskrift af Valgprotocollen. Jeg har meent, at disse Bestemmelser burde udgaae; da der under 16de Februar 1866 er udkommen en Lov om Afsoning af Bøder udenfor criminelle Sager, troer jeg ikke, at der er Grund til strax at gjøre Afvigelse fra denne Lovs Bestemmelser ved denne Leilighed. Jeg har som en Grund derfor hørt udtale, at man hos dem, som der her er Tale om at paalægge Bøder, altid kan vente at faae Bøderne gennem Udpantning, og at det kun vilde være Brangvillie, naar de ikke betalte Bøderne; dersom dette forholder sig saaledes, seer jeg ikke, at der er nogensomhelst Grund til, at man med Hensyn til dem skal gjøre sig mere Uleilighed end med Andre, som ere idømte Bøder. Jeg finder ogsaa, at der er noget Inconsequent i, at denne Bestemmelse bliver tagen ved denne Paragraph, og derimod ikke ved § 89 under de almindelige Bestem-melser, hvor der staaer: „Viser Nogen For-sømmelighed i Udførelsen af de ham efter denne Lov paahvilende Forretninger, bliver han, for-saavidt han ikke efter Lovgivningens Bestem-melser har gjort sig skyldig til en større Straf, at ansee med en Bøde fra 10 indtil 200 Rd.“ Da der her ikke staaer nogen Bestemmelse om, at disse Bøder skulle inddrives ved Udpantning, er det en Selvsølge, at med Hensyn til dem gjælder Loven af 16de Februar 1866. Jeg kan ikke see nogen Grund til, at der skal gjøres nogen Forskjel paa, om der f. Ex. bliver paa-lagt et Medlem af Valgbestyrelsen en Bøde, eller om en saadan Bøde bliver paalagt en Valgmand — det være sig nu en af de Høistbesatte eller en valgt Valgmand —; men, saaledes som det nu staaer her, bliver Bøden i første Tilfælde at affone, uden at der er Tale om Udpantning, i det an-det bliver den at inddrive ved Udpantning. Jeg anbefaler derfor, at disse Ord gaae ud i Lovudkastet, hvorved den Bestemmelse, som er givet i Loven af 16de Februar 1866, vil blive anvendelig i alle Tilfælde. — Med Hensyn til, hvad der blev anført om Endringsforslaget til § 48, skal jeg kun gjøre en eneste kort Be-